

Скарбничка

ДИТЯЧА ГАЗЕТА

№7 (123) липень 2020

СЛОНЕНОК	2
ПРИГОДИ ШУКАЧІВ	4
ЗАГУБЛЕНИЙ ГАМАНЕЦЬ	7
ПРИТЧА ПРО ОЛІВЦІ	8
ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH	9
КОШКИ-ПАРАШЮТИСТЫ	11

САМОКАТ

Петрик уже давно мріяв про власний самокат. Майже в усіх друзів з його подвір'я були гарні самокати, і лише в Петрика його досі не було. Якось хлопчик підійшов до мами:

– Мамо, я хочу самокат!

– Синку, зараз у нас дуже мало грошей. Ми не можемо дозволити собі купити самокат. До твого Дня народження ми заробимо достатньо грошей і подаруємо тобі його! – відповіла мама, накриваючи на стіл.

Поснідавши, Петрик пішов на вулицю. Вони з хлопцями часто збиралися на дитячому майданчику й будували з піску величезні міста, високі вежі й замки. Дорогою Петрик зустрів свого друга й однокласника Олега.

Хлопчик прямував до дитячого майданчика й обережно вів свій новий зелений самокат.

– Привіт, Олеже! – привітався з другом Петрик.

– Привіт!

Петрик зачаровано дивився на новий самокат товариша.

– Мені мама купила самокат! – помітивши зацікавленість друга, похвалився Олег. – Якщо хочеш, я дам тобі його покататися...

– Звісно, хочу! – радісно вигукнув хлопчик.

Петрик довго катався на самокаті Олега. Йому це дуже сподобалося. «А якщо не повертати Олегові самокат? – промайнула думка в голові хлопчика. – Ні, не можна так... Це гріх! Я не хочу грішити! Краще зачекаю, поки батьки мені подарують самокат.

Однак до мого Дня народження ще кілька місяців! Що ж робити? Ні, це не виправдання. Грішити все одно не можна!»

Петрик відвіз самокат Олегові й побіг до друзів, які зібралися на майданчику. Повернувшись додому, хлопчик розповів про все батькам.

Наступного дня Петрик встав дуже рано. У його кімнаті стояв новенький блакитний самокат. Оце так!

– Нещодавно приходила тітка Люся. Вона принесла нам гроші, і їх вистачило на купівлю самоката! – пояснила мама.

– Петрику, це Бог винагородив тебе за твій учорашній вчинок! – додав тато.

Катерина Алексєєва

Ольга Бокова

Нам з Андрійком пощастило –
Сонце на конячку сіло.
Встигли сфотографувати
Все це біля його хати.

Сонечко таке яскраве!
Фото вийшло в нас цікаве –
Ніби сонце кінь везе,
Забуваючи про все!

Миті Бог дає чудові!
Ми їх бачити готові?
Якщо так, це добре дуже,
Є чому радіти, друже!

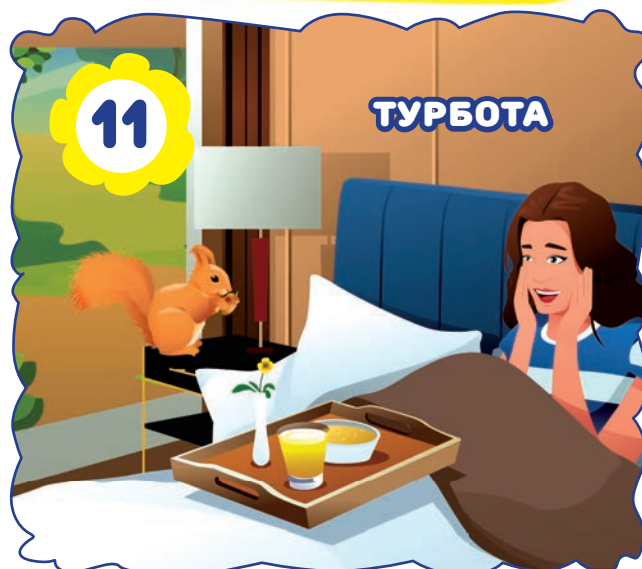
ПОЛОЖИТЕЛЬНИЙ ПРИМЕР

3

ЧЕРВ'ЯК ПОЖАДЛИВОСТІ

5

11

ТУРБОТА

Десятирічний Марк крізь автомобільне вікно спостерігав за коливанням золотистої саванної трави. Її безмежний килим простягався далеко за горизонт, а де-не-де траплялися розлогі акації та кущі. Сім'я Марка приїхала до Південної Африки на місіонерське служіння.

Щотижня родина вирушала в подорож, щоб помилуватися природою. Марк і його 9-річний брат Джеймс дивилися на жирафів, газелей і своїх улюблених тварин – левів. Однак більшість представників дикої природи ховалася настільки вправно, що їх годі було й побачити.

Минула година, і Марк втомився сидіти в машині.

– Може, зупинимось на кілька хвилин? – запропонував він батькам.

– Ми ще не приїхали? – заскиглив Джеймс.

– Думаю, можна зупинитися, – відповів тато, дивлячись на синів у водійське люстерко.

– Он там, – мама вказала на галявинку під деревом на узбіччі. – Синку, ти голодний? Можемо влаштувати тут пікнік.

– Ура! – вигукнув Джеймс. – Я такий голодний, що з'їв би цілого лева!

– Сподіваюся, що ні, – засміялася мама.

Тато припаркував машину, поклав на землю приладдя для пікніка й дав Маркові футбольний м'яч. «Залишайся біля авто, – попередив батько. – Не відходь далеко!» Мама з татом розстелили скатертину й почали діставати бутерброди та овочі.

«Ладен побитися об заклад, – вигукнув Джеймс, – що ти не заб'єш мені гола!» Марк копнув м'яч у бік Джеймса, і брат відбив його.

Почалася запекла боротьба. М'яч заносило врзнібіч, і Марк, щоразу за ним повертаючись, поволі відходив від машини. Трава ставала дедалі вищою й гущішою. Крізь неї вже важко було пробиратися, а тим паче буцати м'яч.

Ще далі рівень трави перевищував зріст хлопчиків. «Відбивай вище!» – крикнув Марк. «Я намагаюся!» – відповів Джеймс. Він ударив по м'ячу сильніше, і той полетів просто у високу жовту траву. Марк побіг за м'ячем. Раптом він почув голос: «Марку!» Це пролунало, немов грім серед ясного неба. «Біжи звідси! Негайно!» Хлопчик був настільки приголомшений, що відразу кинувся тікати. Страх пронизав його. Серце Марка вискакувало

з грудей, і він щодуху побіг до машини. Напевно, Джеймс устиг побачити переляканий вираз обличчя брата, бо він теж побіг, не знаючи чому.

Щойно хлопці добігли до машини, мама закричала. Переводячи дух, Марк озирнувся. З високої трави визирала рудувато-коричнева морда. Два жовтих ока дивилися просто на нього, а з пащі виблискували гострі зуби. «Лев!» – заверещав Джеймс. Лев напружив вуха. «Хутко в машину!» – наказав тато. Він різко відчинив дверця та іштовхнув дітей усередину. Батьки сіли на передні місця й швидко зачинили двері. Тато заблокував замки про всяк випадок.

Лев підкрадався дедалі ближче. Своєю величезною лапою він проткнув м'яч. Марк ковтнув слину: ще кілька хвилин тому він був саме там! Здавалося, лев мав намір ще довго стояти на варті. Проте за мить він розвернувся і зник у жовтій траві.

У машині панувала тиша. Марк прислухався до свого шаленого серцебиття. Тіло тремтіло.

– Лев полював за тобою, – нарешті сказав тато тремтячим голосом. – Якби ти побіг у високу траву за м'ячем, він би напав на тебе.

– Тату, це ти крикнув мені, щоб я тікав? – запитав Марк. Батьки здивовано перезирнулися.

– Синку, вибач... Ми відволіклися, не могли відкрити арахісову пасту... – відповіла мама.

І Марк розповів батькам про те, що він почув і наскільки гучним і чітким був голос.

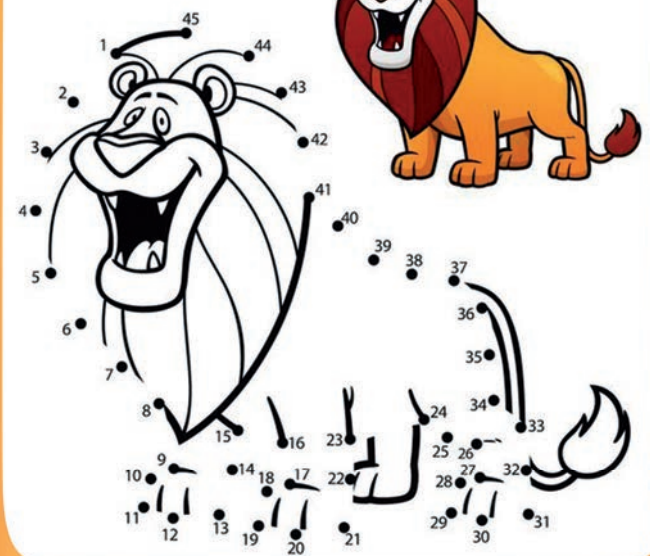
– Може, це Бог говорив до Марка? – запитав Джеймс. – Ви пам'ятаєте біблійний розділ за цей тиждень?

– Молитва Аввакума, – відповів Марк. – Могутня Божья сила.

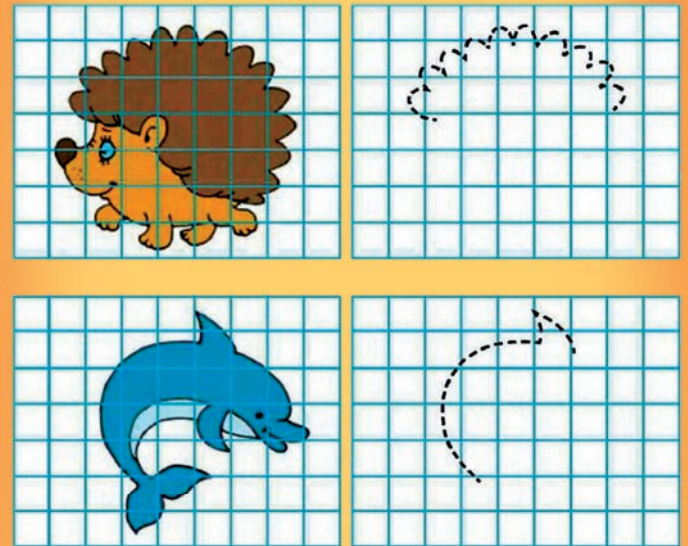
– Ми справді служимо Всемогутньому Господу, – розчулено сказав тато. – Богу, Який закрити пащі левом, щоб захистити Даниїла, створив увесь Усесвіт силою Свого слова. Саме Він попередив тебе про небезпеку, урятувавши тобі життя.

Марк був приголомшений. Його переповнило почуття вдячності дивовижному Богові. «Помолімося Йому!» – прошепотів хлопчик. І вся сім'я об'єдналася в молитві, дякуючи Господу за те, що Він любить їх і завжди оберігає.

З'єднай крапки й розфарбуй малюнок.

Повтори по кліточкам.

З'єднай тварин із відповідним візерунком.

СЛОНЕНОК

Однажды жарким днем Слоненку стало скучно, и он решил посетить зоопарк. «Там столько интересных зверей! Я обязательно должен на них посмотреть», – подумал он.

Ходил Слоненок по зоопарку и удивлялся: как много животных, и все такие разные! Сначала он увидел Попугая и воскликнул: «Ты такой пестрый!» Затем встретил Крокодила. «У тебя такая огромная пасть!» – удивился Слоненок. В другом месте он увидел длинношюю Змею, обвившую ветку дерева. «Какая ты гибкая!» – воскликнул Слоненок. Когда же он увидел высоченного жирафа, то от изумления даже присел. Затем Слоненок увидел Верблюжонку и сказал ему: «Какая у тебя странная спина – с двумя высокими горбами!» Встретив Черепаху, которая носит свой домик на себе,

Слоненок подумал: «Все звери такие интересные,

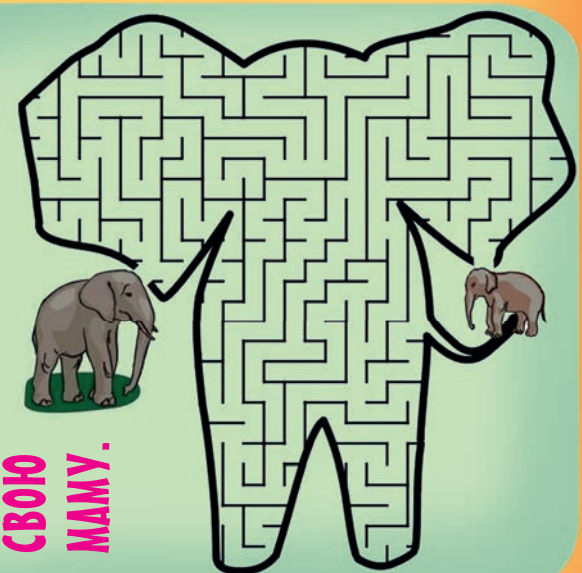
один я ничем не могу похвастаться!» И грустно побрел домой.

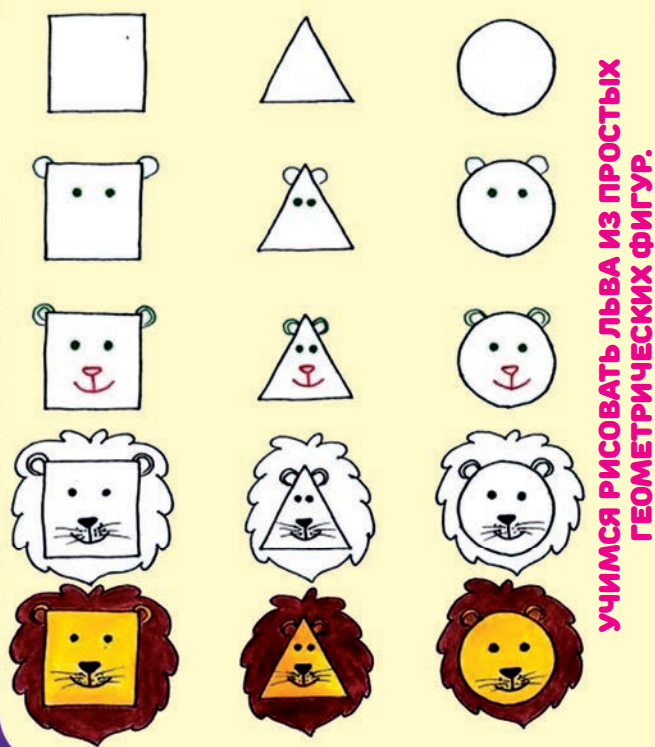
Выходя из зоопарка, Слоненок увидел свое отражение в зеркале и радостно воскликнул: «Зато такой замечательный хобот есть только у слонов!» И от его грусти не осталось и следа!

В каждом из нас есть что-то особенное, и это замечательно! Дорогой друг, знаешь ли ты, что Небесный Отец специально создал нас разными и каждого наделил каким-нибудь талантом, чтобы нам интереснее было друг с другом общаться? Иисус бесконечно любит каждого и доказал это тем, что искупил нас дорогой ценою. Помни: ты – особенный!

ДОПОМОЖИ СЛОНІКУ ЗНАЙТИ СВОЮ МАМУ.

УЧІМЬСЯ РИСОВАТИ ЛЬВА ІЗ ПРОСТИХ ГЕОМЕТРИЧЕСЬКИХ ФИГУР.

ЗЕЛЕНЬ

Розмальуй вишні так, щоб було видно, як вони досягають.

Познач ☒, які з плодів навіть у стиглому стані можуть бути зеленого кольору.

малина	☐	обліпіха	☐
виноград	☐	полуниця	☐
калина	☐	яблуко	☐
смородина	☐	груша	☐
аґрус	☐	чорниця	☐

Мама попросила Марка купити зелень до обіду. Познач, що треба придбати хлопчику

петрушка	☐	кабачки	☐
огірки	☐	зелена цибуля	☐
авокадо	☐	листя салату	☐
броколі	☐	ківі	☐
кріп	☐	капуста	☐

Лилит
Сенфорд
Рашинг

Возвращаясь вечером домой, Сэнди пахнул спелыми персиками. Он работал в саду, но его маму беспокоила его дружба с Питом, парнем, с которым Сэнди ездил на работу.

– Мама, – начал Сэнди однажды утром, – Пит не такой плохой, как ты думаешь. Он помог мне устроиться на работу, и я очень ценю это. Мне нравится работать в фруктовом саду.

Сэнди вышел на крыльцо. Пит уже подъехал на машине.

– Сынок, – сказала она, – думаю, ты прав. Общение с тобой, вероятно, благотворно влияет на его характер. Ты мог бы стать для друга хорошим примером и помочь ему измениться.

– Спасибо, мама. Я постараюсь! – Сэнди помахал на прощание рукой.

Рабочий день был в самом разгаре. Срывая персики, ребята укладывали их в корзины. Сэнди видел, что Пит отлынивает от работы. «Как же сказать Питу, что так поступать нехорошо? Если начать читать ему нотации, он и слушать не станет. Вот ведь беда...»

Позже ребят попросили помочь в главном цеху. Это было самой сложной частью их работы. После того как товар был проверен и оплачен, задачей ребят было аккуратно перегрузить корзины с фруктами в машину покупателя. Сэнди четко следовал указаниям. Работая быстро, он в то же время был вежлив с клиентами. Вскоре он потерял Питу из виду.

Начальник распорядился, чтобы Сэнди перешел в склад по сортировке фруктов. Там стояли длинные ряды столов с второсортным товаром. Это были упавшие с дерева, подпорченные плоды. Хозяйка сада предупредила ребят, чтобы они никогда не продавали эти фрукты. «Куда же они деваются?» – часто размышлял Сэнди.

Вдруг мальчик заметил, как Пит загрузил корзину второсортных фруктов в машину покупателя, а деньги сунул в карман. Вот хитрец! Сэнди лихорадочно размышлял, как поступить. Хватит ли у него смелости сделать Питу замечание? Но он промолчал. Позже в тот день ребят снова отправили работать в сад. Сэнди так хотел поговорить с Питом, однако всякий раз, оказавшись рядом с другом, у него не хватало духу сделать это.

Рабочий день близился к концу. Сэнди заметил, как Пит осторожно пробрался на склад. Там паренек тихо разговаривал с покупателем. «Если хотите приобрести

товар дешевле, возьмите плоды второго сорта», – доносилось до слуха Сэнди. Сделка состоялась, и Пит вновь сунул выручку себе в карман. Переборов себя, Сэнди подошел к другу.

– Пит, ты не имеешь права продавать фрукты. И я видел, как ты присвоил себе выручку, – голос Сэнди дрожал, но отступать было поздно.

– Не лезь не в свое дело, Сэнди! – ответил Пит. – Все равно фрукты вывозят на корм свиньям!

Сэнди собрался что-то возразить, как вдруг к ним подошла хозяйка сада.

– Пит Барнс? – строго спросила она. – Мне сообщили, что ты продаешь второсортные фрукты. Ты поступил нечестно. Немедленно отправляйся за расчетом и больше не возвращайся.

Заикаясь, Пит пытался сказать что-то в свое оправдание.

– Человек со свинофермы забирает лишь малую часть этих фруктов, ту, которая не подлежит переработке, – сказала миссис Флуд. – Однако большую их часть отправляют в дома престарелых, приюты для сирот, церкви. Там их перерабатывают и раздают нуждающимся. Персонал порой не спит всю ночь, готовя фруктовое желе, варенье или конфитюр. Таким образом ты их обкрадываешь! Немедленно покинь сад!

Сэнди понял, что настал момент действовать. Его голос дрожал, но он собрался с духом:

– Миссис Флуд, позвольте Питу остаться, ему нужна эта работа. Его мать – вдова, а в семье есть младшие дети. Если вы дадите Питу шанс, обещаю, что буду за ним присматривать.

Краснея от стыда, Пит вынул из кармана деньги и положил их на стол.

– Миссис Флуд, я поступил очень плохо. Я сознаю это и обещаю больше так не делать. Мне хочется стать таким, как Сэнди. Пожалуйста, дайте мне еще один шанс. Выражение лица миссис Флуд стало добрее.

– Пит, я разрешаю тебе остаться, но под присмотром Сэнди. Запомни: второй шанс дается лишь однажды, – сказала она и обратилась к Сэнди: – А ты настоящий друг!

– Спасибо, что не побоялся заступиться за меня. Я измениясь, обещаю!

Широко улыбнувшись, Сэнди ободряюще похлопал Питу по плечу.

ФАРШИРОВАНІ ПЕРСИКИ

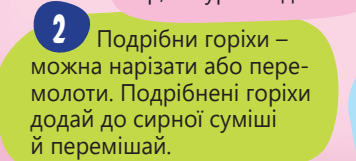

Тобі знадобляться:

- персики (спілі, але не дуже м'які) – 2 шт.;
- сир – 150 г;
- йогурт – 1-2 ч. л.;
- мед – 1 ч. л.;
- мигдальний горіх – 30 г;
- кокосова стружка.

1 Змішай у місці сир, йогурт і мед.

2 Подрібни горіхи – можна нарізати або перемолоти. Подрібнені горіхи додай до сирної суміші й перемішай.

3 Персики помий, розріж навпіл за наявною лінією і прокрути половинки в протилежні боки. Кісточки видали, а половинки персиків розташуй на блюдцях.

4 Наповни персики сирною масою й посип кокосовою стружкою. Доповни листочками м'яти й цілим горішком. **Смачного!**

У ЗООПАРКУ

1 ЗАВДАННЯ

Допоможи мамі-панді
знайти свого малюка.

- китайське ім'я панди — Da xiong mao — означає «ведмідь-кішка». Так тварину назвали завдяки вмінню вправно лазити по деревах;

- панди дуже люблять скочуватися колобком крутими схилами. Цю звичку вони набули, рятуючись від хижаків;

- щодня панда витрачає на їжу близько 12 годин і споживає до 15 % від власної ваги.

- раз у 2 роки зуби крокодила сточуються й виростають нові;

- інколи крокодили ковтають каміння. Воно допомагає їм перетирати їжу в шлунку й водночас відіграє роль баласту;

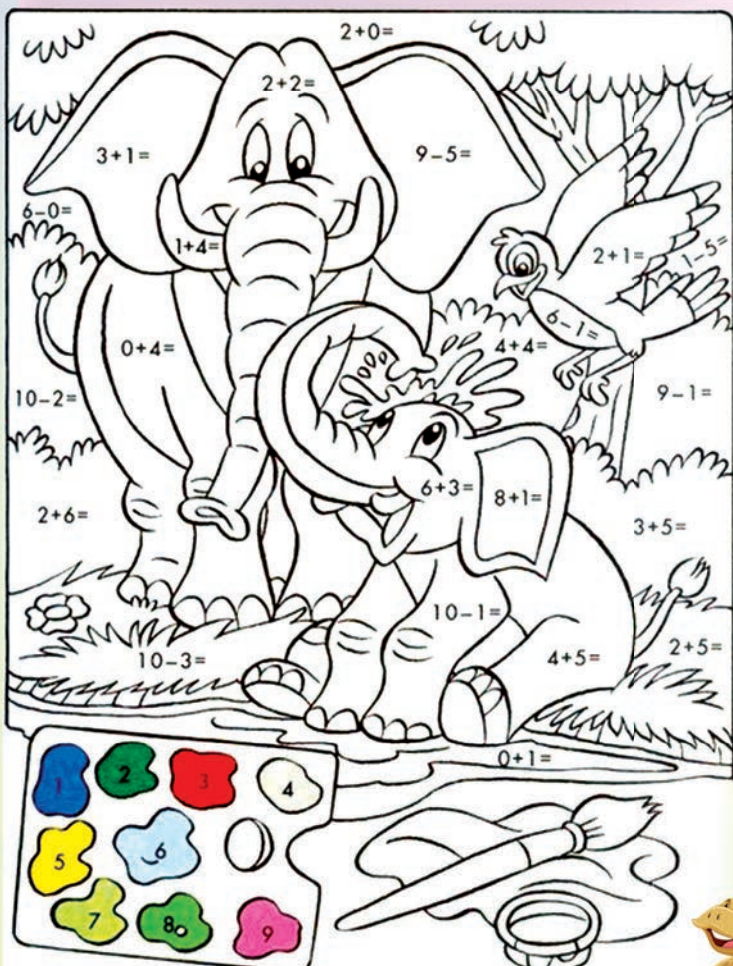
- вода, холодніша за +20°C, для більшості крокодилів становить смертельну небезпеку.

4 ЗАВДАННЯ

Розв'яжи приклади й
розфарбуй малюнок.

- слони спілкуються між собою й з іншими стадами, що перебувають далеко від них, за допомогою звуків і топтання ногами. Людське вухо не сприймає їхні звуки, оскільки вони занадто низькі;
- серце слона важить 20-30 кг і б'ється із частотою 30 разів за хвилину;
- вуха дорослого слона можуть сягати 4 м завширшки. Тварини використовують їх як природне віяло, охолоджуючи себе й відганяючи мошок;
- хобот слона здатний утримати в собі 7,5 л води.

5 ЗАВДАННЯ

Що заховалося серед
жирафів?

- язик у жирафів чорного кольору. Ним вони можуть чистити свої вуха;

- малюнок плям у кожного жирафа індивідуальний, як відбиток пальця людини;

- зріст жирафа може сягати 5,5 м, а вага – 900 кг.

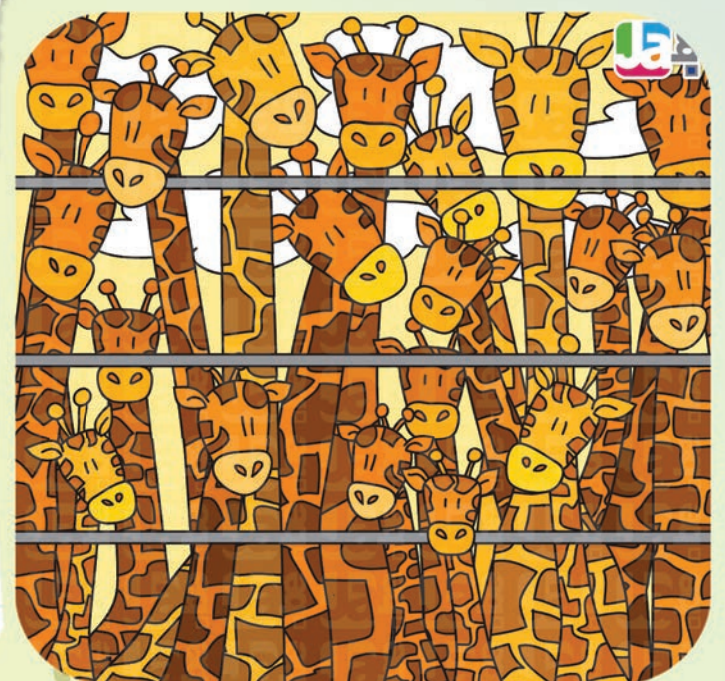
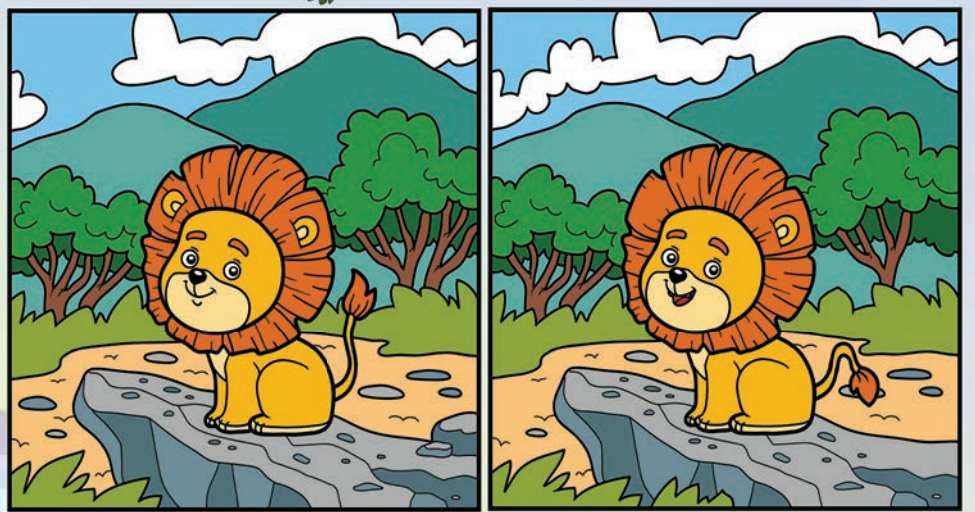

2 ЗАВДАННЯ

Знайди
8 відмінностей.

3 ЗАВДАННЯ

ЧЕРВ'ЯК ПОЖАДЛИВОСТІ

Василь
Сухомлинський

Жив собі на світі хлопчик, і був він дуже ненаситний. Іде якимось вулицею, бачить – продають морозиво. Став він і думає: «Якби оце мені хто дав сто порцій морозива – ото було б добре».

Підходить до школи. Аж у тихому безлюдному провулку його наздоганяє дідусь і запитує:

– Це тобі хотілося мати сто порцій морозива?

Хлопчик здивувався. Та якось оговтався від розгублення й каже:

– Так... Але якби ж хто дав грошей...

– Не треба грошей, – промовляє дідусь. – Он за тією вербою – сто порцій морозива.

І дідусь пішов. А хлопчик як зазирнув за вербу, то й портфель випустив з рук. Під деревом стояла скринька з морозивом. Хлопчик мерщій порухався. І налічив рівно сто пакуночків, загорнутих у сріблястий папір. Від жадоби у хлопчика руки затремтіли. Він з'їв

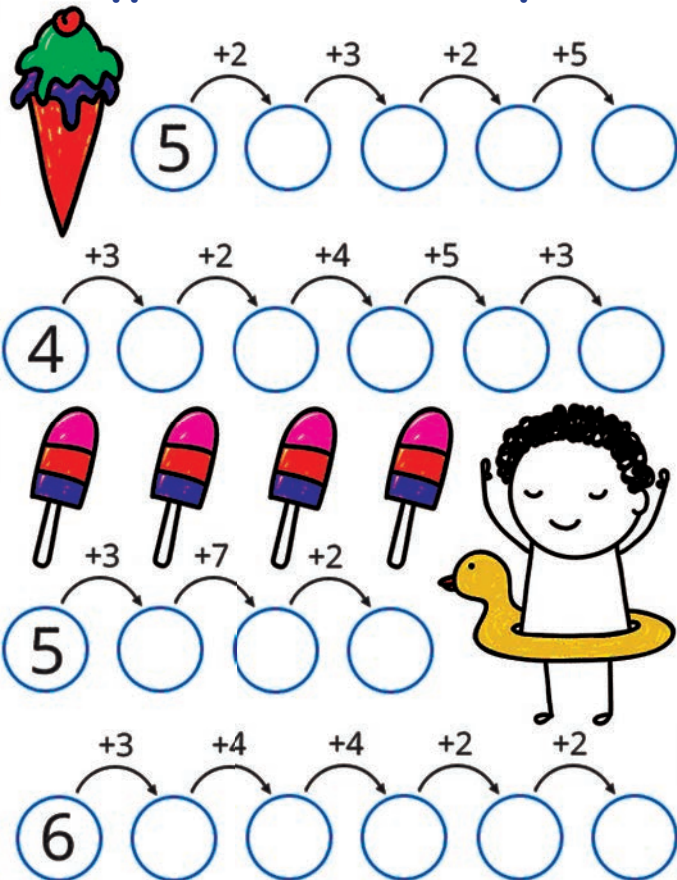
одне, друге, третє морозиво. Та більше не подужав, бо живіт заболів. «Що ж робити?» – думає він.

Виклав із портфеля книги, заховав їх під вербою. А натомість напхав блискучих пакуночків. Та всі не вмістилися. Так шкода було залишати їх, що хлопчик аж заплакав. З'їв ще два пакуночки й пішов до школи.

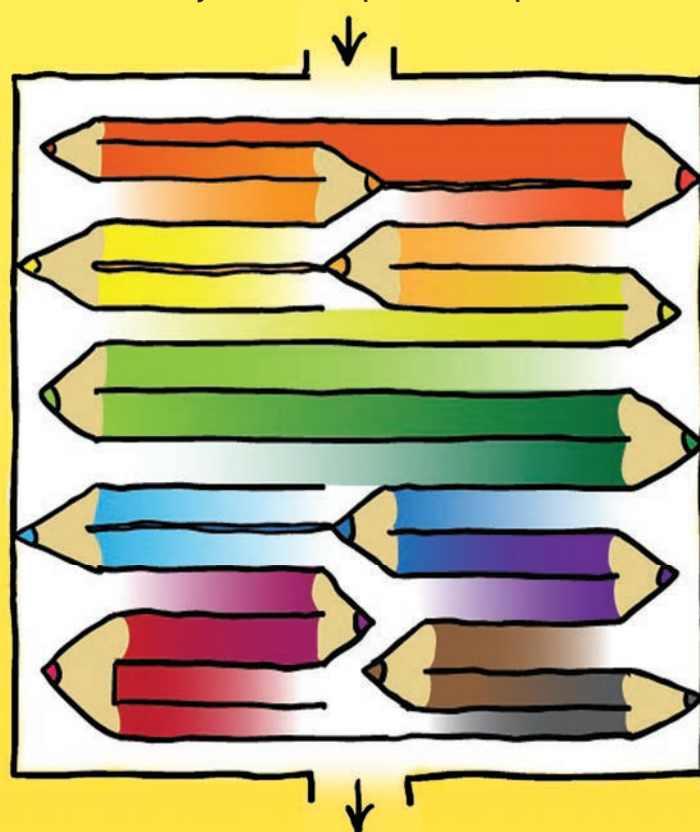
Поки доплентався й зайшов до класу, морозиво почало танути. І з портфеля потекло молочко. Промайнула думка: «А може, віддати морозиво товаришам?» Однак цю думку відігнала його пожадливість: «Хіба ж можна таке добро комусь віддавати?» Сидить хлопчик над портфелем, з якого тече й тече. І думає ненаситний: «Невже таке багатство пропаде?»

Хай подумає над цією притчею й той, у кого десь у душі поселився маленький черв'ячок – пожадливість. Це дуже страшний черв'ячок.

ПРОДОВЖИ ЛОГІЧНИЙ ЛАНЦЮЖОК.

Найди дорогу через коробку с карандашами. Двигаться нужно, не пересекая чёрные линии.

ЗНАЙДИ ПРАВИЛЬНУ ВІДПОВІДЬ.

$$\begin{aligned} & \text{Ice cream cone} \times \text{Ice cream cone} \times \text{Ice cream cone} = \text{Ice cream cone} \\ & \text{Watermelon slice} \times \text{Watermelon slice} \times \text{Watermelon slice} = 27 \\ & \text{Watermelon slice} \times \text{Ice cream cone} \times \text{Watermelon slice} = 18 \\ & \text{Ice cream cone} + \text{Ice cream cone} + \text{Ice cream cone} = ? \end{aligned}$$

ИСТОРИЯ МОРОЖЕНОГО

Как здорово в летнюю жару снять обертку с мороженого и ощутить вкус этого холодного лакомства! А знаешь ли ты, что восторг вызывает мороженое у людей уже на протяжении 5 тысяч лет?

Давным-давно в богатых домах Китая к столу подавали десерты, отдаленно напоминающие мороженое – богатые китайцы лакомились снегом и льдом, смешанным с кусочками фруктов и молока.

Во времена Александра Македонского придумали замораживать в снегу ягоды. Кажется, это так просто, но где взять снег или лед в жарких странах? Ведь о холодильниках тогда и речи не было.

Изобретали мороженое в тех краях, где жара соседствует с холодом. То есть в южных странах, где есть горы. Туда за снегом посылали рабов. А чтобы он не таял, устраивали специальные эстафеты, кто быстрее добежит и больше принесет мороза ко двору императора. Так однажды удалось доставить целый караван верблюдов, груженных горным снегом.

Его хранили в ледяных погребах,

потолок, стены и пол которых покрывали толстым слоем смеси. В нее входили яичные белки, песок, глина, козья шерсть, зола, известь. Когда эта смесь высыхала, она становилась прочной, не пропускала тепло и воду.

История мороженого в Европе началась, когда его привез один путешественник. Побывав в Китае, он так полюбил это лакомство, что по возвращении на родину – в Италию – поделился некоторыми рецептами его приготовления. Рецепты держали в строжайшем секрете, а их разглашение приравнивалось к государственной измене.

Именно в Италии мороженым стали считать кремообразную сливочную массу, а не лед с фруктами. Для его приготовления емкость с ингредиентами ставили в миску, наполненную льдом и солью, и взбивали молочную массу. Талую воду периодически сливали, добавляя новый лед и порцию соли. И через несколько часов десерт был готов. Соль помогала льду таять быстрее и забирать больше тепла у готовящегося блюда.

Но всегда находится тот, кто про-

болтается. Юная итальянка, выйдя замуж за французского короля, привезла с собой шеф-повара, знаменитого приготовлением мороженого.

Общедоступным лакомство стало в 1660 году. Одному рыбаку в наследство от деда досталась машинка для сбивания мороженого. Это было примитивное устройство: две кастрюли, вставленные одна в другую, к крышке верхней была приделана ручка с лопастями для перемешивания. Он и открыл первое в Париже кафе-мороженое "Прокоп". Клиентам предлагали до 80 сортов мороженого. Это заведение работает до сих пор.

Первый завод, изготавливающий мороженое, открылся в середине 19 века. С тех пор придумали эскимо, вафельный рожок и еще тысячи рецептов. Один ресторан в Венесуэле предлагает своим посетителям мороженое с луком, морковью, помидорами, бобами, форелью, спагетти, чесноком, розовыми лепестками и даже острое мороженое с перцем чили.

ПОЧЕМУ ФЛАМИНГО РОЗОВЫЙ?

В природе можно встретить множество уникальных и удивительных животных и птиц. Большой интерес вызывает фламинго, их цвет оперения. Как этой птице удается сохранять такой красивый окрас?

Интересный факт. Если птица будет испытывать дефицит этого пигмента, интенсивность цвета будет постепенно снижаться. Именно по этой причине можно заметить в одной стае одних птиц с более ярким оттенком перьев, других – практически с белым. Если фламинго перестанут питаться пищей, богатой этими

органическими пигментами, их окрас снова станет белым. Водоросли и морепродукты – основа рациона фламинго. Такой пищей богаты берега морей и соленых озер, где и обитают представители вида. Водоросль спирулина, креветки, красные рачки – все это придает птицам розовый окрас. При содержании этих животных в зоопарках для поддержания экзотического оттенка перьев в рацион вводят продукты, богатые каротином, – морковь, болгарский перец, моллюсков.

Рацион птицы и окрас перьев

Птенцы фламинго появляются на свет серого цвета. Оперение у них пепельного оттенка. Когда они подрастают, становятся белыми, по степени взросления их перья приобретают розовый, оранжевый или красный оттенок. Какого именно цвета станут перья взрослого фламинго, зависит от среды обитания птицы. Научно доказано,

что именно еда, преобладающая в рационе птицы, определяет ее цвет. Розовый оттенок может быть разной интенсивности, он определяется концентрацией каротиноидов в пище птицы.

Что такое каротиноиды и как они влияют на цвет перьев?

Каротиноиды – это пигменты, которые ученые обнаружили в растениях, овощах, фотосинтезирующих

организмах. Это то самое вещество, которое придает моркови и многим другим морепродуктам сочный розовато-оранжевый оттенок. Фламинго питаются пищей оранжевого и красного цвета, поэтому у птиц розовые перья. Каротиноиды – это жирорастворимые вещества. Поступая в организм фламинго, они растворяются в печени и накапливаются в перьях.

Какие животные еще окрашиваются от пищи?

Фламинго – не единственная птица со столь удивительной внешностью. Такой же экзотический окрас перьев имеет розовая чайка, розовая чечевица, розовый скворец и розовый пеликан. Однако все эти животные уже рождаются с таким окрасом перьев, фламинго же его приобретает.

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- 10-літрово каністра з боковим отвором;
- 5-літрова пляшка (7-9 шт.);
- пластикова труба (2 м);
- гофротруба (0,6 м) або шматок шланга;
- пінопласт (15x20 см);
- тонкий дрiт, саморізи, акрилова фарба, пензлики;
- допомога батьків.

1 Тулуб. Каністру вимий, видали етикетки та клей і знемасли її за допомогою розчину з пральним порошком. Зроби у кришці отвір, розмір якого відповідатиме діаметру пластикової труби. Аналогічні отвори для «ніг» пробий на боковій частині каністри.

2 Пір'я. Решту бутлів краще взяти об'ємом 2,5-5 л, тоді пір'я можна буде вирізати як велике, так і маленьке. Що більше пляшок, то красивішим буде птах. Перш ніж розрізати бутлі, слід знемаслити й пофарбувати їх. Для того, щоб пір'я були однакові, підготуй картонні шаблони й виріж пластик за готовим контуром. Не забудь вирізати заготовку з «ніжкою» на кінці, щоб потім закріпити перо на тулубі. Зроби рівномірні надрізи по всій поверхні тулуба або використай степлер.

ФЛАМІНГО З ПЛАСТИКОВОЇ ПЛЯШКИ

3 Шия. Пластикову трубу розріж на 2 частини: 0,6 м і 1,2 м. Першу частину використаємо для шиї, а другу – для ніг птаха. Зігни заготовку в такий спосіб, щоб її форма нагадувала вигнуту шию фламинго. Одягни на трубку гофротрубу або шланг і вкрий фарбою. Нижній край трубки пропусти через кришку й закріпи за допомогою клею і цвяха. Закрути кришку.

4 Голова. Голову фламинго незвичайної форми з довгим зігнутим дзьобом зробити непросто. Вибери зручний для себе варіант: зіліпи з гіпсу, виріж із пінопласту або дерева, обліпи маленьку пляшку монтажною піною і т.п. Готову голову вкрий фарбою й закріпи на шиї.

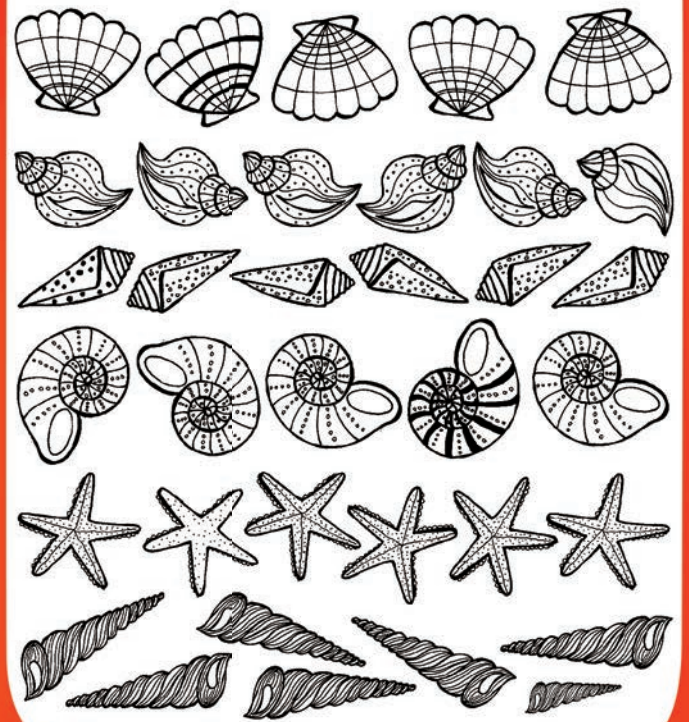
5 Лапи. Для того, щоб конструкція була непохитною, знадобиться підставка з металевого листа з двома привареними обрізками труб. Їхній внутрішній діаметр має бути трохи більшим за зовнішній діаметр «ніг». Зігни трубку у вигляді підкови, відстань між «лапами» має дорівнювати відстані між отворами в каністрі. Просунь зігнуту трубку через ці отвори й зафіксуй лапи на підставці. Для цього акуратно зроби надріз на верхній частині ємкості, просунь трубку, а потім поверни шматок пластика на місце й закріпи клеєм або скотчем.

6 Птах майже готовий. Починаючи з хвоста, накладай пір'я в шаховому порядку. Крила можна виготовити окремо, а потім прикрутити їх саморізами. **Готово!**

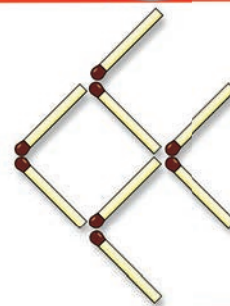

У фламинго такі довгі і гнучкі ший, що у птахів случилося несчас'я – їх ший заплуталися. Поміги розібратися, де чья голова.

НАЙДИ В КАЖДОМ РЯДУ РАКУШКУ, ОТЛИЧАЮЩУЮСЯ ОТ ДРУГИХ.

ГДЕ СООТВЕТСТВУЮЩАЯ ТЕНЬ ЧЕРЕПАХИ?

ЛОГІКА

Які три сірники потрібно пересунути, щоб рибка розвернулася в протилежний бік?

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

ДОПОМОЖИ ЯКОВУ ЗНАЙТИ ДОРОГУ
ДО НАМЕТУ ДЯДЬКА ЛАВАНА.

ЗНАЙДИ 4 ВІДМІННОСТІ.

НЕПОХОЖИЕ ДРУГ НА ДРУГА БЛИЗНЕЦЫ

Прошло 20 лет с тех пор, как Исаак и Ревекка впервые встретились. У них долго не было детей, но потом Ревекка родила сразу двух сыновей – близнецов Исава и Иакова. Мальчики были совершенно разными. Исава проводил целые дни в лесу и стал хорошим охотником. Иаков большую часть времени был дома и научился прекрасно готовить. Исава был любимым сыном Исаака, а Иаков – Ревекки.

Однажды Иаков приготовил вкусное кушанье, а усталый Исава только что пришел с поля. «Я очень хочу есть. Дай мне твоего супа», – попросил Исава. «Продай мне право твоего первородства», – ответил Иаков. – Тогда получишь еду».

Исава первым появился на свет, Иаков – за ним. Как старший сын, Исава после смерти отца должен был унаследовать все имущество. Вот что такое право первородства.

«Какая мне польза от этого первородства? Я умираю от голода. Бери!» – ответил Исава. «Поклянись», – потребовал Иаков. Исава был очень голоден, его манил суп, а о будущем он в эту минуту не беспокоился. «Клянусь», – сказал он. После чего Иаков дал ему похлебку.

Время шло. Исаак был стар и слеп. Он подозревал к себе Исава и сказал ему: «Пойди на охоту, принеси дичи и приготовь мне из нее кушанье. Я поем и благословлю тебя, потому что я чувствую близкую смерть».

Ревекка подслушала этот разговор. Как только Исава ушел, она побежала к Иакову. «Скорее принеси мне из стада двух хороших козлят. Я приготовлю кушанье. Отнесешь его отцу твоему, как будто ты Исава. И он тебя благословит!»

«Это невозможно! – ответил Иаков. – Кожа брата моего грубая и волосатая, а моя – гладкая. Как только отец прикоснется ко мне, он раскроет обман и проклянет меня». «На мне пусть будет это проклятие», – успокоила его Ревекка.

Иаков выполнил поручение матери. Она приготовила любимое кушанье отца, одела Иакова в одежду Исава, обернула ему руки и шею козьей шкурой. «Теперь иди к отцу, отнеси ему кушанье и постарайся

прикоснуться мехом к его рукам», – сказала Ревекка.

Иаков больше не медлил. Он подошел к слепому отцу. «Это я, твой первенец, Исава, – сказал он. – Сядь, поешь дичи моей и благослови меня!» Исаак удивился: «Как же ты смог так быстро убить зверя?» Иаков задумался на мгновение. Что же ответить?! «Бог помог мне!» – солгал он. У Иакова сильно забилось сердце. Он приблизился к отцу и остановился в страхе, когда старик начал ощупывать его руки и шею. «Голос, как у Иакова, – сказал Исаак, – а руки, как у Исава. Ты ли сын мой Исава?»

«Да, это я», – ответил Иаков. Отец поел, потом попросил: «Подойди, сын мой!» Иаков приблизился, и Исаак ощутил запах от одежды Исава. Теперь он уже не сомневался, что перед ним Исава, и благословил его.

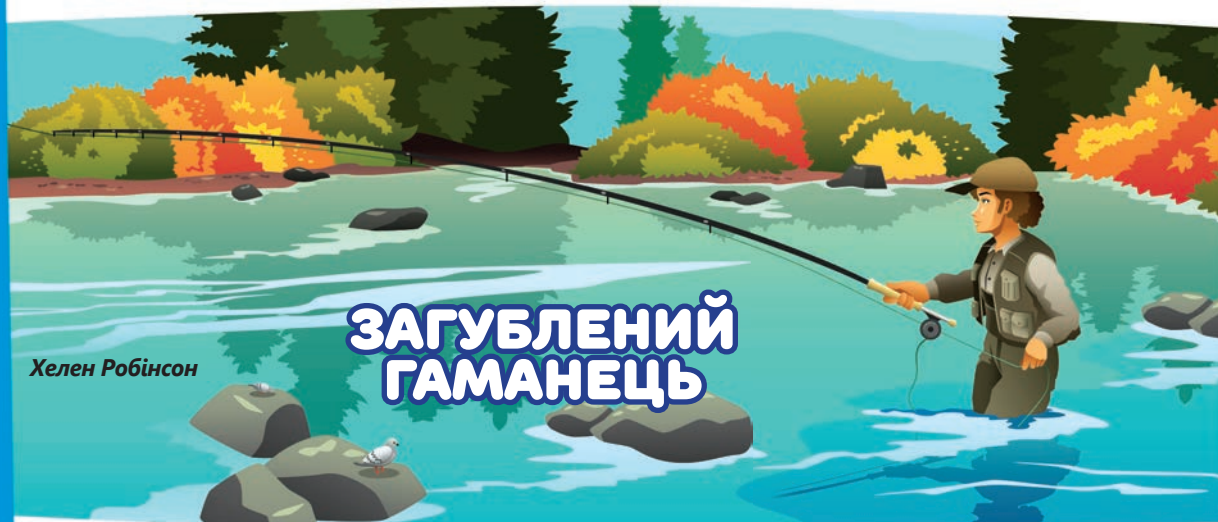
Как только Иаков ушел от отца, вернулся с охоты Исава, брат его. Приготовил и он кушанье, принес отцу и сказал: «Отец, вот я принес тебе кушанье. Поешь и благослови меня!» «Что? – вскричал Исаак. – Кто же ты?» «Я – сын твой, Исава, твой первенец», – ответил удивленный Исава.

Исаак опешил. «Кому же я тогда дал свое благословение? Я же не могу вернуть его!» В гневе решил Исава убить своего брата.

Ревекка испугалась за Иакова. «Пойди к брату моему Лавану, – сказала она, – и оставайся там до тех пор, пока Исава не забудет, что между вами произошло».

И призвал Исаак Иакова. «Не бери себе жену в Ханаане, – сказал он, – а возьми из дочерей Лавана. Бог благословит тебя, и будет хранить, и даст тебе землю, которую Он обещал Аврааму». Думала ли Ревекка, что она навсегда прощается со своим сыном? Конечно, нет! Но она больше никогда не видела своего любимого сына.

Обман, зло, гнев, разлука – все это стало тяжелым последствием человеческого выбора. Если бы люди доверили все Богу, то многое было бы иначе. Дорогой друг, если ты принял в свое сердце Иисуса и следуешь Его путем, тогда доверяй Ему и учись ждать ответа от Бога.

Хелен Робінсон

ЗАГУБЛЕНИЙ ГАМАНЕЦЬ

1985 року Роберт Хуолі вирушив порибалити на озеро Уінніпесокі. Проте втратив він там більше, ніж упіймав. Його втрата становила 480 доларів готівкою. Саме стільки було в його гаманці, який зник під час подорожі. Містер Хуолі упустив його у воду. У Роберта не було жодної можливості знайти його.

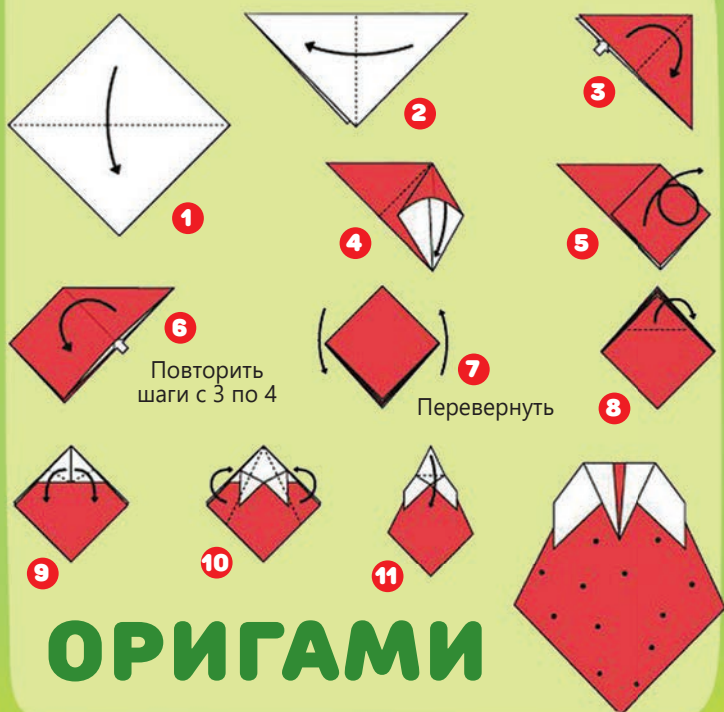
Через 4 роки інший чоловік, містер Уїллет, пірнав з аквалангом у тому ж озері в пошуках ліхтаря зі старовинного судна. Занурившись на глибину 10 метрів, він побачив якийсь предмет. Наблизившись, чоловік виявив гаманець. У ньому було водійське посвідчення, видане на ім'я Роберта Хуолі.

Містер Уїллет відшукав це ім'я в телефонній книзі й зателефонував чоловікові. «Я знайшов ваш гаманець», – повідомив чоловік містеру Хуолі.

Роберт спочатку не повірив, думаючи, що його розіграє хтось із його друзів, але згодом зрозумів, що цей чоловік не жартує. Він домовився з ним про зустріч і забрав свій гаманець.

Так, це був той самий гаманець, загублений 4 роки тому, зіпсований і набряклий від води. Усередині лежало 480 доларів. Жоден із них не був пошкоджений. Містер Уїллет міг просто забрати гроші собі й нікому нічого не казати. Зрештою, хтось втрачає, хтось знаходить... Ніхто ніколи б про це не дізнався, а містер Уїллет збагатився б на 480 доларів. Однак він вирішив бути чесним, повернувши те, що йому не належало, адже «не допоможуть неправедні скарби, а справедливості від смерті визволює» (Прип. 10:2).

А як вчинив би ти, якби знайшов гаманець?

ОРИГАМИ

НАЙДИ 8 ЦИФР.

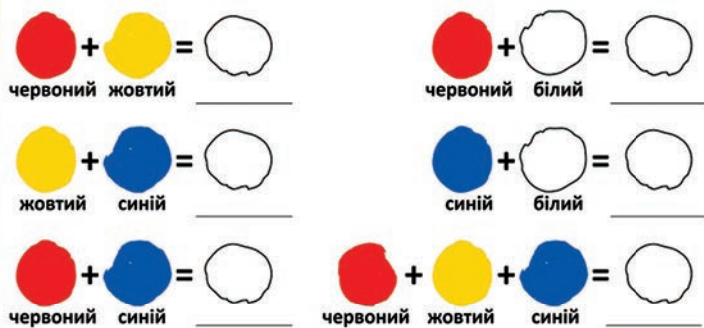
Д	е	в	о	с	е	м
о	с	ь	с	ы	т	ь
д	я	т	я	ч	а	ч
и	н	д	е	в	т	е
а	н	ь	т	я	ы	р
д	т	ь	о	т	с	е
ц	а	с	т	ь	е	ш

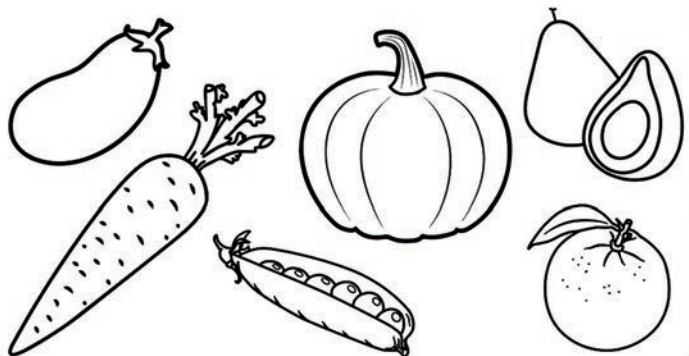
ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

Звідки беруться кольори?

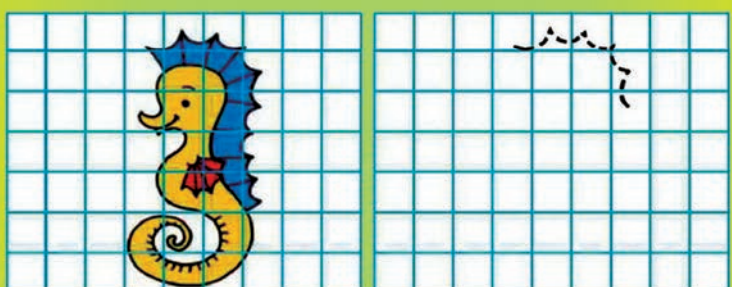
1. Візьми акварельні фарби. Змішай кольори за схемою. З'ясуй і напиши, які кольори утворюються в результаті змішування.

2. Уяви, що ти маєш баночки лише з трьома фарбами – червоною, синьою та жовтою. Змішуючи фарби, утвори необхідні кольори й розмалюй овочі та фрукти.

ПОВТОРИ ПО КЛЕТОЧКАМ.

ПРИТЧА ПРО ОЛІВЦІ

Будинок спорожнів, і стало тихо. «Здається, усі пішли!» – почувся тоненький голосок із коробки з кольоровими олівцями. Звідти виліз Червоний олівець і озирнувся.

– Ага, ось він! – вигукнув олівець і стрибнув на чистий аркуш. – Треба швидше намалювати тут картину, але не таку, як зазвичай. Квіточки там різні, яблука... Нудьга! А щоб небо червоне, і море червоне, і корабель у морі червоний.

І Червоний олівець почав малювати сонечко. Раптом із коробки визирнув зацікавлений помаранчевий носик – це Помаранчевий олівець вирішив долучитися до червоного брата. Він подивився на червоне сонце й почав вимальовувати помаранчеві квіточки.

– Що ти робиш? – обурився Червоний олівець. – Цю картину малюю я! Тут усе буде червоним, квіти теж!

– Але ж найкрасивіші квіти – помаранчеві! – заявив Помаранчевий олівець.

– Тут я віддаю вказівки! – закричав Червоний олівець. – Бо я перший почав малювати!

Поки вони сперечалися, з коробки виліз Жовтий олівець і почав малювати жовті кульбабки.

– Ще один прийшов! – бурчав Червоний олівець. – І знову квіти малює. Ви мені всю картину зіпсуєте!

– Що за галас? – запитав Зелений олівець, якому теж набридло лежати в коробці. – Я теж хочу творити! – діловито повідомив він і застрибнув на аркуш.

– Ні, я не дозволяю! – заперечив Червоний олівець. – Це моя картина! Тут усе буде червоним: і сонце, і квіти, і дерева!

– Але ж найкрасивіші дерева – зелені! – засміявся Зелений олівець і почав малювати листя і траву.

– Не псуй мою картину! – розлютився Червоний олівець. – Її малюю я!

– Ні, я! – втрутився Помаранчевий.

– Ні, я! – заявив Жовтий.

– А чим я гірший за вас? – засміявся Зелений. Поки інші олівці сперечалися, Блакитний почав розфарбовувати небо. Він так старався, що навіть став коротшим. Побачивши сині штрихи, Червоний олівець ледь не заплакав:

– Що ти наробив? Я сам хотів розфарбувати небо!

– Хіба ти не знаєш, що найкрасивіше небо – блакитне? – усміхнувся Блакитний олівець.

– Це катастрофа! – зітхнув Червоний олівець. – Мені не дають намалювати найпрекраснішу картину у світі! Адже червоний – найкращий колір!

І олівці знову почали сперечатися, хто з них найкращий.

– Найважливіший, звісно, я! – біля аркуша несподівано з'явився Синій олівець. Оглянувши картину, він додав: – Нікуди не годиться! Тут же бракує найголовнішого!

Олівці незчулися, як Синій олівець намалював прохолодне озеро.

– Ну ось, зовсім інша справа! – сказав він. – Може, вам ще щось намалювати?

– Ні! Ні! – одноголосно вигукнули олівці.

– Чого ви так кричите? – почувся чийсь сонний голос. – Спати не даєте...

З коробки, зівавчи, виповз Фіолетовий олівець. Він побачив картину і запитав:

– Це ви намалювали?

– Ми-и... – засмучено відповіли олівці.

– Не хвилюйтеся, – втішив їх Фіолетовий олівець. – Зараз я все владнаю.

І олівець намалював фіолетових рибок в озері, фіолетові сливи на деревах і комаху-бабку.

– Тепер усе гаразд! – задоволено вигукнув він. – Я знав, що вам без мене не обійтися!

Раптом будинок заповнили звуки:

відчинилися двері, залунав дитячий сміх. До кімнати забігла дівчинка. Побачивши малюнок, вона запитала: «Хто це намалював?» Однак у кімнаті нікого не було, лише рудий кіт солодко потягувався в кріслі. «Яка чудова картина! – сказала дівчинка. – Утім, здається, вона не завершена!»

«Як не завершена?! – зашепотіли олівці. – Хіба не всі ми залишили на ній слід?» А дівчинка взяла червоний олівець і намалювала велику дугу. Трохи нижче помаранчеву дугу. Потім жовту, зелену, блакитну, синю й фіолетову. Над озером з'явилася яскрава веселка!

– Ось тепер – краса! – радісно вигукнула дівчинка.

Усі олівці зрозуміли, що даремно вони сперечалися, бо найкраща картина – кольорова!

ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ ВКАЗАНІ ПРЕДМЕТИ

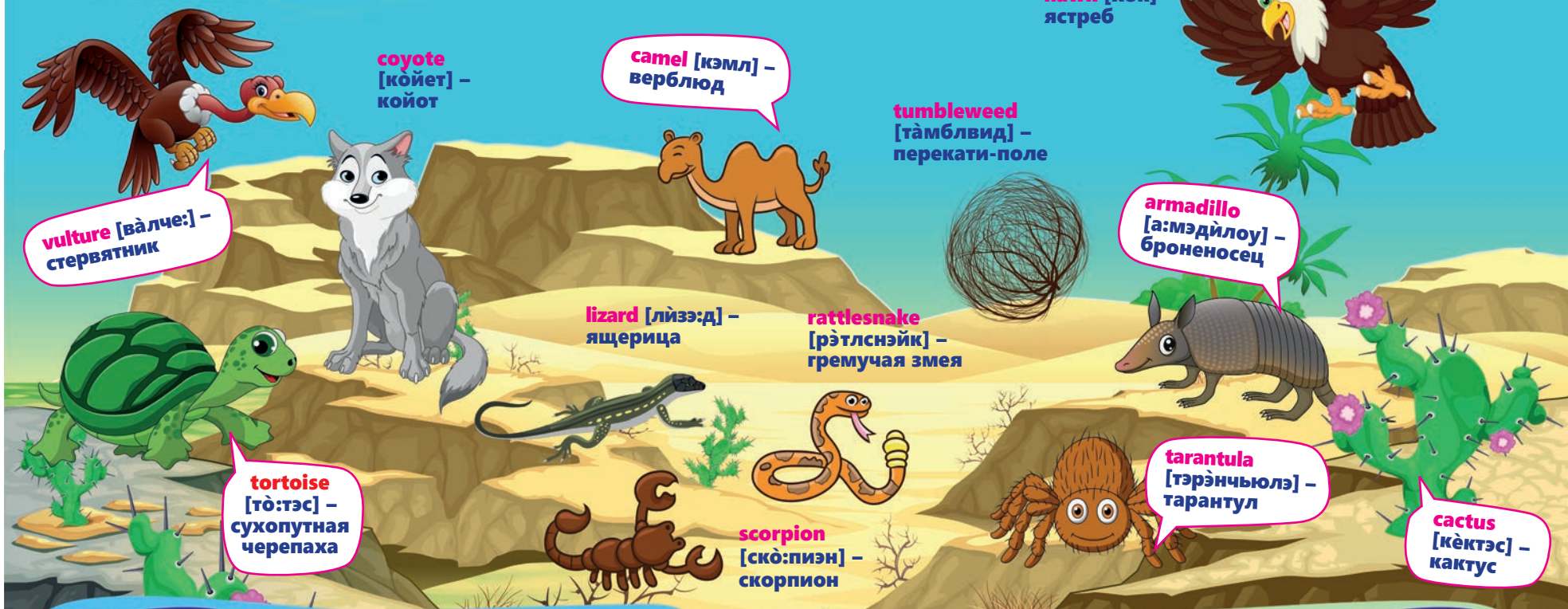

Веселый English

DESERT ПУСТЫНЯ

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

TASK 2

Search the words. Найди необходимые слова.

S	I	T	A	S	V	U	L	T	U	R	E	F	A
C	G	N	R	A	T	I	D	O	K	W	R	T	I
O	U	G	C	E	M	L	C	V	X	E	A	O	S
R	A	T	T	L	E	S	N	A	K	E	H	R	K
P	N	E	I	M	U	T	P	E	B	R	F	T	E
I	A	K	A	W	B	W	J	I	Z	A	S	O	R
O	T	C	A	C	T	U	S	M	D	R	G	I	N
N	L	U	Q	U	M	I	C	S	K	E	T	S	O
T	V	E	Y	C	O	Y	O	T	E	Q	R	E	P
E	H	A	W	K	L	F	S	A	R	O	L	I	H

tortoise
scorpion
vulture
camel

rattlesnake
coyote
cactus
hawk

Read the text. Fill the gaps with different parts of speech. Прочитай текст. Впиши недостающие слова, пользуясь словариком. Подбери необходимые части речи.

LIFE IN THE DESERT

There are _____ deserts in the world, including one in _____. The desert is very _____, with lots of _____ and less _____ than most places. Many trees and plants would _____ in the desert, but the _____ plant thrives there. This type of plant has _____ all over it to keep the _____ from _____ it, and once a year, _____ all over in bright colors. Survival is challenging, but possible in the desert; some animals dig _____ in the ground to hide from the heat, like the burrowing _____.

Словарик:

- number – числительное
- place – место
- adjective – прилагательное
- noun – существительное
- verb – глагол
- verb -ing – глагол с окончанием -ing
- animal – животное

TASK 4

Do the crossword.
Реши кроссворд.

TASK 5

Remember names of colors and color the picture. Вспомни названия цветов и раскрась рисунок.

GREEN

1

RED

2

BLUE

3

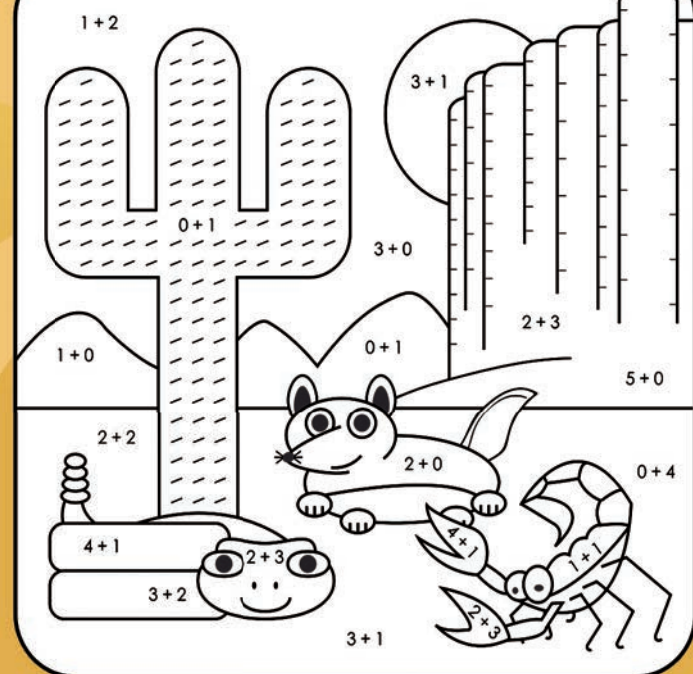
YELLOW

4

ORANGE

5

OUT IN THE DESERT

Как-то раз пошли Зайка и Белочка в лес за ягодами. К ним присоединился и Барсучок. Когда друзья вышли на солнечную поляну, Барсучок сразу побежал искать ягоды и нашел их. Он стал быстро рвать землянику и складывать в корзину. Зайка и Белочка тоже подошли.

— Вы куда идете? Это мои ягоды! Я первый их нашел! — закричал Барсучок.

— Мы же вместе пошли за земляникой, — удивился Зайка. — Вместе и собирать будем.

— А вот и нет! — возразил Барсучок. — Так не честно, я же первый нашел!

— Пусть себе собирает, — сказала Белочка. — Он же жади-на. Пошли дальше.

Вскоре они с Белкой тоже нашли поляну с ягодами. Дело у них пошло быстрее, чем у Барсучка. Пока один собирал, другой находил еще полянку. Корзинки быстро наполнялись. А вот корзинка Барсучка оставалась наполовину пустой. Тогда он стал бегать за друзьями, и когда те находили ягоды, забегал вперед и собирал землянику у них из-под носа.

— Слушай, — возмутилась Белочка, — не хочешь вместе собирать, так и не ходи за нами.

— А чего вы сговорились против меня? — закричал опять Барсучок. — Хотите все собрать?

— Да оставь его, — махнул лапой Зайка, — пойдем домой. Лучше завтра придем, без него уже...

И тут он неожиданно замолк, так как увидел огромную красную ягоду, величиной с яблоко.

— Смотри, — сказал Зайка Белочке, — какое чудо я нашел!

— Нет, я! — выкрикнул Барсучок и бросился к ягоде.

— Погодите вы, — сказала Белочка, — не срывайте ее. Вдруг она ядовитая.

Барсучок остановился в последний момент и опасливо отдернул лапу.

— А может, и не ядовитая, — предположил он, — растет тут в глуши, вот ее и не нашли.

— Если точно не уверен, что ягодка хорошая, лучше не рисковать, — сказала Белочка.

— Ну ладно, пожалуй, лучше не есть ее, — нехотя согласился Барсучок и пошел дальше. Но тут Зайка попытался сорвать ягодку.

— Ага, — закричал Барсучок, — обмануть меня хотели, а сами съесть ее решили!

— Что ты такое говоришь? — возмутился Зайка. — Я хотел показать Ёжику! Он все ягоды знает.

Но Барсучок уже не слушал. Он схватил ягодку и быстро проглотил ее.

— Что ты наделал? — ахнула Белочка. — Ты же отравился!

— Ничего подобного. Знаю я вас, обмануть меня хотели... — но договорить он не успел.

— Ой, — сказал Барсучок и сел на землю, — что-то у меня живот разболелся.

— Быстрее к Ёжику! Он знает, чем лечиться.

Зверята заторопились в обратный путь. «Это все вы виноваты», — вздыхал Барсучок. Вскоре ему стало хуже, и пришлось ребятам нести Барсучка. Корзинки с ягодами оставили, хотя свою корзинку Барсучок так и не бросил.

До домика Ёжика дошли быстро. К счастью, он был дома. Ягодка оказалась не очень ядовитой, и Барсучка просто напоили целебным чаем из ромашки. Он сначала лежал на кровати и вздыхал, но уже через час присоединился к друзьям, которые пили чай за столом.

— Спасибо, что помогли мне, — сказал он.

— Мы не могли поступить иначе, — ответила Белочка.

Барсучок задумался.

— Хотите, возьмите мои ягоды, ваши-то корзинки в лесу остались.

— Ну уж нет, ни за что! — возразил Зайка. — А то получится, будто мы из-за ягод тебя спасали.

— А из-за чего же? — насторожился Барсучок.

— Просто, чтобы помочь тебе. Какой же ты непонятливый.

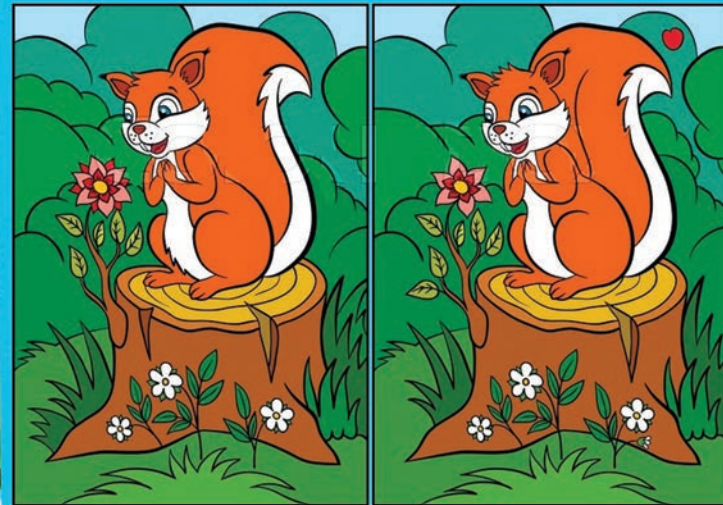
— А корзинки ваши мы завтра найдем, — сказал Барсучок, снова задумавшись.

— Так ты и завтра хочешь с нами идти? — испугалась Белочка.

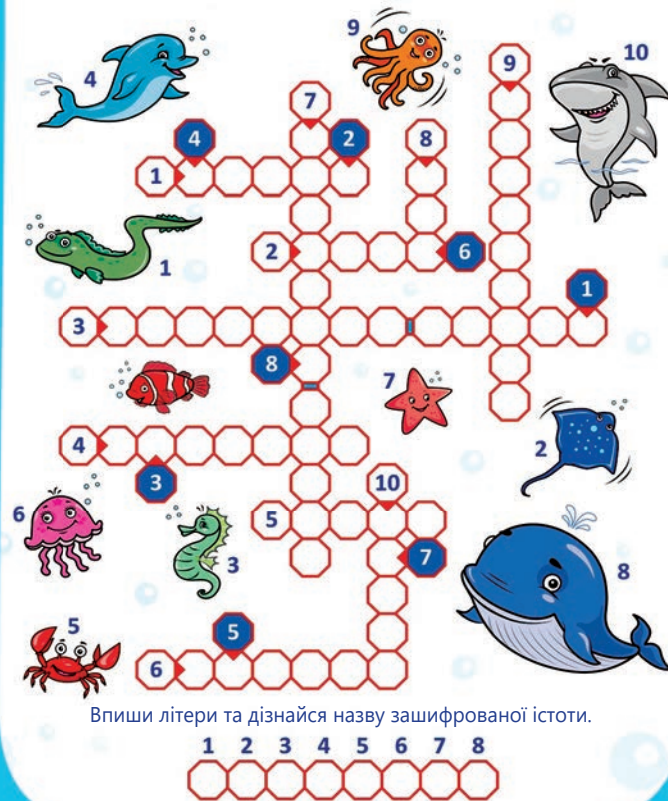
— Хочу, — сказал Барсучок, потупившись, — с вами хочу, вместе.

— Но тогда уж вместе и ягоды собирать будем, — сказал Зайка, и все весело рассмеялись.

ЗНАЙДИ 12 ВІДМІННОСТЕЙ.

РОЗВ'ЯЖИ КРОСВОРД.

ЛАБИРИНТ

ЯКА З МАШИН ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ?

ЧЕКАЙТЕ, Я СКОРО ПОВЕРНУСЯ

Цього року родина Петренків відпочивала в наметі на узбережжі Чорного моря. Спочатку все було за планом. Поїздом доїхали до Сімферополя й сіли в автобус. Проїхавши гірською дорогою і спустившись до узбережжя, автобус несподівано зупинився. Після двогодинного ремонту машина так і не рушила з місця. Скільки ще доведеться стояти, ніхто не знав. А день швидко схилявся до вечора, і потрібно було подумати про ночівлю. На сімейній раді вирішили, що мама з дітьми залишиться тут, на березі, а тато пошукає місце для ночівлі.

— Не сумуйте! Я скоро повернуся! — сказав тато.

Спочатку час спливав непомітно. Діти купалися в морі, потім повечеряли. Сонце вже майже торкалося обрію, а тато досі не повернувся.

— Мамо, може, підемо шукати тата? — почали непокоїтися діти.

— Не хвилюйтеся, — заспокоїла мама, — тато скоро повернеться. Чи не сказав він нам: «Чекайте»? Отже, треба чекати.

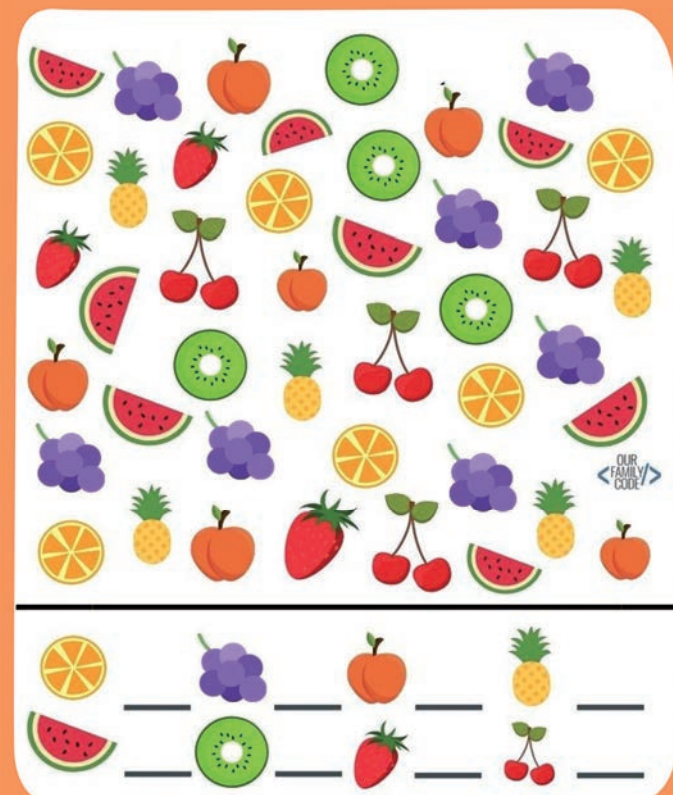
Минуло небагато часу, і всі враз полеглишено зітхнули. Вони побачили татка, що вийшов із-за скелі. Він повертався веселий, упевненою походою, щоб забрати їх із собою.

— Ви будете дуже задоволені місцем, яке я знайшов. Ми навіть можемо залишитися там на всю відпустку, — запевнив тато щасливих дітей і дружину.

Ісус також скоро повернеться! Він сказав нам: «Коли піду та приготую вам місце, то знову прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були».

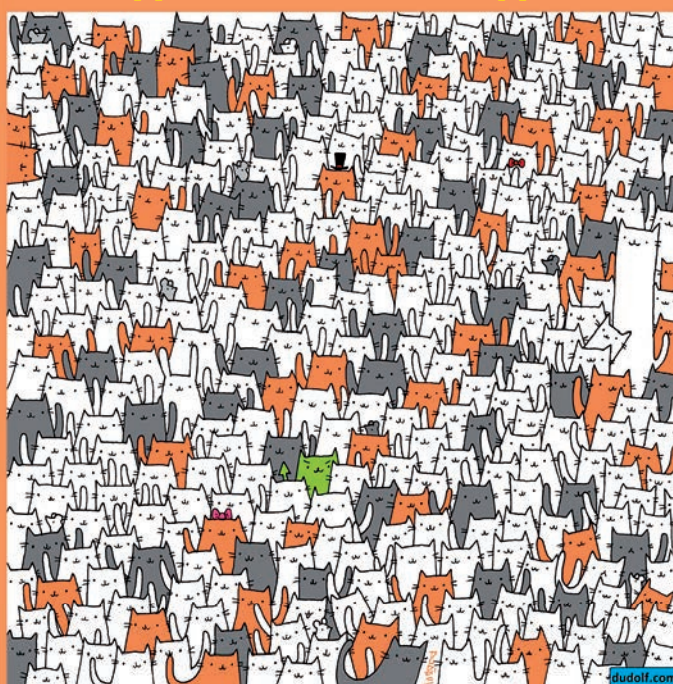
ПОЛІЧИ.

Проведи линию внутри белых линий на парашюте, не выходя за края.

ЗНАЙДИ КРОЛИКА СЕРЕД КОТІВ.

Інна Сосяк

– Доброго дня! Я лікар Мганга. Ваша дружина, пані Соніка, у нашій лікарні з гострим апендицитом. Її терміново потрібно прооперувати. Оскільки Ви іноземець, нам необхідна Ваша згода на операцію. Дружина вже в операційній, – коротко ламаною англійською пояснив ситуацію лікар.

Я розумів, що зволікати не можна, тому, звісно ж, погодився, хоча й хвилювався. Ми приїхали до Африки з Німеччини лише кілька днів тому. Мене, як професора, запросили викладати в одному з університетів. Ми щойно орендували невеличкий будинок у мальовничому передмісті й навіть не встигли ще речі розкласти, коли сталася ця біда. Я не знав, чи достатньо кваліфікований лікар і чи має африканська лікарня необхідне обладнання та медикаменти для проведення операцій. Однак, на щастя, я знаю Того, Хто може допомогти, тому відразу звернувся за допомогою: «Дорогий Отче Небесний, наш найкращий Лікарю та Цілителю! Дякую Тобі за те, що завжди піклуєшся про нас. Прошу Тебе, керуй розумом і руками лікарів, щоб вони все зробили правильно, і потурбуйся про те, щоб Соніка одужала. Амінь».

Операція була вкрай складною, але минула успішно. За тиждень я міг забрати дружину додому. Проблема була в тому, що Соніка не розуміє місцевої мови. До того ж дружина навіть не встигла ні з ким познайомитися. Вона була ще дуже слабкою й майже не вставала з ліжка. А мені доводилося залишати її саму на весь день.

Рано-вранці я приготував сніданок, поставив біля дружини її улюблені фрукти та горішки, воду та ліки, ми помолілися, і я поїхав до міста на роботу. А коли повернувся ввечері додому, Соніка розповіла про те, що трапилося, поки мене не було.

– Вальтере, після твого від'їзду я спочатку читала. День тягнувся так довго. Мені було сумно, і я рахувала години до

твого повернення. Так хотілося хоч із кимось поговорити. Раптом на підвіконні з'явилася білка. Це була звичайна європейська руда білочка із сірими волосинками на хвості. Такі живуть у наших лісах і парках. Як вона опинилася тут, в Африці? Білочка пильно дивилася на мене, ніби просила впустити її до кімнати. Я обережно відчинила вікно. Білочка сміливо стрибнула на стіл, узяла з блюдця горішок і повільно з'їла його. Я була дуже рада такій гості й почала з нею розмовляти. Вона навіть не боялася брати горішки з моєї руки. Якимось час швидше минув. А за кілька хвилин до твого повернення білка вистрибнула у вікно й зникла.

– Це Бог про тебе потурбувався. Він не хотів, щоб ти сумувала. Це диво-відповідь на нашу молитву, – був упевнений я.

Наступного дня ситуація повторилася. Крім того, білочка приходила щодня, їла горішки, «розважала» мою дружину й у цей непростий для Соніки час стала для неї «подругою». Поступово сили поверталися до моєї дружини. Вона почала більше рухатися, виконувати неважкі домашні справи. Одного вечора Соніка розповіла мені ось що:

– Сьогодні білочка знову мене відвідала. Проте коли я простягнула їй горішок, вона його не взяла. Натомість білка пройшлася по моїй руці, посиділа на одному плечі, потім перелізла на інше й спустилася по іншій руці додолу. Мені здалося, ніби вона хотіла мене обійняти. Потім білочка вискочила у відчинені двері, озирнулася, якийсь час пильно дивилася на мене і зникла поміж дерев.

– Думаю, що так вона прощалася з тобою. Поглянь, ти вже майже одужала. Я переконаний, що це Господь так підтримував тебе!

– Так, це Його ТУРБОТА, – погодилася Соніка. «Подруга» більше не з'являлася. Відтоді ми жодного разу не бачили білок в Африці.

Кошки-парашютисты? Да, это правда. Две кошки были «призваны» в воздушные войска британской армии в 1954 году и выполняли прыжок с парашютом с высоты 100 метров.

Где-то в глубине Майамских джунглей мышки захватили британскую военную базу. В гарнизон передали срочный сигнал о помощи, потому что маленькие грызуны угрожали уничтожить весь пищевой резерв базы. Воздушные войска составили план, чтобы сбросить кошачьи войска на «поле брани» и положить конец конфликту, связанному с маленькими грабителями.

Кошки имеют уникальные черты – ходят бесшумно, они прекрасные охотники, и кажется, что легко выходят из опасных ситуаций. Предки британцев считали, что кошки могут излечить слепоту. Европейцы не брали с собой на борт кошек, потому что считали, что они приносят несчастье.

Несмотря на то, что характеристики стали причиной для предрассудков по отношению к кошкам, их очень развитый инстинкт выживания является причиной, по которой они были избраны воздушными силами для выполнения специальной миссии. Неизвестно, сколько мышей поймали кошки-парашютисты, но один из офицеров, уполномоченный по операции с «воздушными десантами», говорил, что кошки были очень довольны «операцией».

Наш любящий Создатель дал каждому из нас уникальные качества. Представь себе, что в один прекрасный день благодаря одной такой уникальной черте ты будешь избран для участия в специальной миссии Иисуса Христа.

«Праведные будут славить имя Твое; непорочные будут обитать пред лицом Твоим» (Пс. 139:14).

Анастасія Панченко

Мирослава Кушнір

Росина Ринжук

Софія Шаповал

Іванка Ільков

Єва Козлова

Валерія Чупіна

Вікторія Галіцька

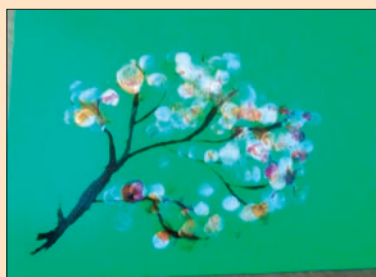
Віка Кот

Малюнок без підпису

Тетяна Герман

Олег Колодій

Марія Столярова

Полліанна Колош

Рома Дусь

Софія Єсалова

BOOKS ON

Ета книга о приключениях мальчика Лени, который впервые поехал в христианский лагерь. С какими трудностями он там столкнулся? Железная дисциплина, жизнь в палатках, передрыгивание с новыми друзьями, ползучие животные и счастливое возвращение домой. Этот рассказ, иллюстрированный смешными рисунками, позабавит ваших детей и вдохновит самим поехать в христианский лагерь!

ЗАКАЗЫВАЙТЕ В ИНТЕРНЕТ-МАГАЗИНЕ -
BOOKSON.COM.UA

Арсеній Пономаренко

Міша Кот

Олександра Кушнір

Дмитро Печончик

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

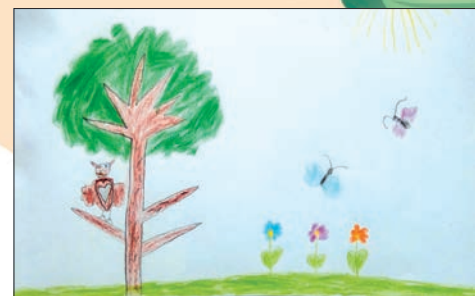
Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Ліда Кот

Надя Шиповська

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua